

Bilag 50.

FINANSMINISTERIET

Departementet for told- og forbrugsafgifter.

Bemærkninger til bilag 49.

Kunsthandlerforeningen af 1943 stiller en række spørgsmål vedrørende merværdiafgiften. I skrivelsen henledes opmærksomheden på, at den overvejende del af omsætningen af kunst formidles gennem kunsthandlere.

1. Er kunstnernes eget salg fritaget for meroms?

Svaret er benægtende. Omsætningen af kunstgenstande er efter forslaget ligestillet med anden vareomsætning.

2. Hvorledes vil man stille sig over for kunstnernes udstillinger i lokaler tilhørende kunsthandlere, der modtager provision af salget?

Svar: Såfremt kunstneren for egen regning og i eget navn afsætter varen fra udstilling i en kunsthandlers lokaler, skal salget, herunder provisionen til kunsthandleren, medregnes i kunstnerens omsætning.

3. Hvorledes beskattes kunsthandleren, når han holder udstilling med en kollektion — købt af kunstneren, og billederne sælges i dennes navn?

Svar: Kunsthandleren beskattes af salgsprisen. Han får fradrag for indgående afgift på sædvanlig måde.

4. Hvorledes forholder det sig med ibytttagne malerier; skal kunsthandleren beskattes 2 gange i det øjeblik, han tager et maleri i bytte og skal videresælge det billede, han selv har solgt og er beskattet af?

Svar: Der skal betales afgift ved enhver erhvervsmæssig afsætning af varer såvel nye som brugte. Når en tidligere omsat vare sælges af en privat til en erhvervsmæssig køber, kommer varen på ny ind i afgiftssystemet.

Et maleri, der af en kunsthandler tages i bytte, skal således ved salg afgiftsberigtiges på sædvanlig måde, uanset om maleriet tidligere har været omsat og afgiftsberigtiget. Ved privates salg til kunsthandleren beregnes ikke afgift.

5. Hvorledes vil man beskatte kunstværker, som af kunstneren er overdraget en kunsthandler til salg, og denne har fået enforhandling af kunstnerens værker?

Svar: Se besvarelsen af punkt 3.

6. Hvorledes vil man beskatte den meget store handel, der finder sted pr. annoncering, hvor tilsyneladende private sælgere — der kalder sig DIREKTØR, VILLÆJER eller andre opfundne titler, beregnet på at putte folk blå i øjnene — afsætter kunst til private købere, der så igen ofte sælger videre pr. annonce; hvorledes forholder det sig med salg i tobaksforretninger og hos frisører o. lign., og hvorledes med varebytning = kunst for varer?

Svar: Det bliver et spørgsmål om tilrettelæggelse af kontrollen med lovens overholdelse. Toldvæsenet skulle gennem annoncerne i dagspressen og kontakter med kunsthandlere have mulighed for at hindre, at erhvervsmæssig afsætning uden registrering finder sted i større omfang. Forholdet kendes også fra den nuværende omslov og dens forgængere.

7. I en artikel i POLITIKEN den 13. maj 1965 skrives med 4-spaltet kæmpeoverskrift „PRIVATES SALG ER MOMSFRI“; skal det forstås således, at f. eks. gamle malerier, bøger og antikviteter o. lign., der ifølge sagens natur kun kommer i handel fra private, er fri for meroms for den del af summen, som udbetales til private og kunstnere,